

„Milujte sa navzájom, ako som vás ja miloval“ (por. Jn 15,12)

(spracované podľa katechézy Pápeža Leva XIV. z 12. novembra 2025)

Veriť v Kristovu smrť a zmŕtvychvstanie a žiť v paschálnej spiritualite vlieva nádej na život, povzbudzuje starať sa o dobro. Zvlášť nám pomáha milovať a sýtiť bratstvo (*fraternitas*), čo je nepochybne jedna z najväčších výziev dnešného ľudstva.

Bratstvo sa rodí z hlbokej ľudskej skutočnosti. Sme schopní vzťahu a vieme budovať autentické zväzky. Bez vzťahov, ktoré nás od počiatku nášho života podopierajú a obohacujú, nedokážeme prežiť, rásť a učiť sa. Naša ľudskosť sa naplňuje, keď sme a žijeme v spoločenstve, keď môžeme zakúšať autentické vzťahy. Ak sme zahľadení do seba, riskujeme, že ochoríme na samotu a narcizmus, ktorý sa o druhých stará len pre osobný zisk. Blížny sa tak zredukuje na niekoho, od koho môžeme brať bez toho, aby sme boli ochotní dávať a dávať sa.

Bratstvo nie je samozrejmosť. Práve naopak: mnohé konflikty vo svete svedčia o opaku. No pre nás bratstvo nie je len nereálny pekný sen, či túžba hŕstky snilkov. Slovo „*frater*“ (lat. brat) pochádza z kmeňa, ktorý etymologicky znamená „starať sa, mať v srdci, podopierať“. Ak toto aplikujeme na každého človeka, stáva sa to výzvou, pozvaním. Často si myslíme, že úloha brata či sestry sa obmedzuje na pokrvné vzťahy. V skutočnosti ale vieme, koľko nesúlady či zničujúcej nenávisti môže byť aj medzi príbuznými, nielen medzi „cudzími“.

Toto nám ukazuje, aké je nevyhnutné, spolu so sv. Františkom z Assisi, znovu premeditovať pozdrav, ktorým sa obracal na všetkých, nezávisle od ich pôvodu či vierovyznania: *omnes fratres* – všetci bratia – bol spôsob, ktorým Chudáčik z Assisi položil na tú istú úroveň všetkých ľudí práve preto, že v nich rozpoznal rovnakú dôstojnosť.

Toto „všetci“ je znamením všeobecného bratstva, ktoré je v základe Dobrej zvesti evanjelia, určenej všetkým. Toto bratstvo sa zakladá na Ježišovom príkaze, ktorý on sám prijal od Otca a dal nám príklad, ako ho máme uskutočňovať: vďaka Tomu, ktorý nás miloval a dal seba samého za nás, môžeme my, deti jediného Otca a skutoční bratia v Ježišovi Kristovi, dať život za druhých.

Ježiš nás miloval do krajnosti, do úplnosti. Keď sa blíži jeho utrpenie, Majster vie, že sa končí čas jeho života na tejto zemi. Desí sa pred tým, čo ho čaká, zakúša najhoršiu trýzeň opustenosti. Vzkriesenie je začiatkom nového chodu dejín. Učeníci sa stanú naplno bratmi nie vtedy, keď prežívajú dlhé spoločné chvíle, ani vtedy, keď prežívajú bolesť z Ježišovej smrti, ale vtedy, keď ho spoznávajú ako Zmŕtvychvstalého a dostávajú od neho dar Ducha, v ktorom sa stávajú svedkami.

Bratia a sestry sa navzájom podopierajú v skúškach, neobracajú sa v utrpení jeden druhému chrbtom. Plačú a tešia sa spolu v perspektíve jednoty, dôvery a vzájomného spolaľnutia sa jeden na druhého. Tak, ako nám to odovzdal Ježiš: „*Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás*“ (por. Jn 15,12). Bratstvo, ktoré nám daroval Kristus nás oslobodzuje od logiky egoizmu, rozdelenia, panovačnosti, a obnovuje v nás pôvodné povolanie v mene tej lásky a nádeje, ktoré sa denne obnovujú. Zmŕtvychvstalý nám ukázal cestu, po ktorej máme kráčať spolu s ním, aby sme sa cítili a boli „*Fratelli tutti* – všetci bratia“.